

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek
 csak ismert kezektől fo-
 gadtatnak el.
 Készítők nem adatna
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden gar-
 mondó díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.
ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknel:
 Minden egyes sor után
 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt díszbetűk a kör-
 zettel ellátott hirdetések
 nyekért természetesen az
 minden 10 centiméter
 után 5 kr számítanak.
 Állandó hirdetéseknel
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetést a „Zemplén”
 nyomdába küldendők.

Népünk műveltsége.

Három cikk. —

III.

A néptanítóira igen sok szép kötelezettség hárul; így pl egy vármegyei szabályrendelet értelmében még az utak befásítására is ő neki kell időt találnia. Így persze nagy eredményre nem juthatunk. A népre sem lehet így hatni, pedig ez legyen a főcél.

A gyümölcsfák kiterjedtebb tenyésztésének s egyes fajok vidékenként való meghonosításának módját *Gazdasági Értesítő*-nknek múlt évi dec. 1-én kiadott számában tárgyalta egy bizottság. Én azonban a mellett, hogy az ott elmondottakat helyeslem, *György Aladár*-nak a *Népi Lapja*-nak 1890. évi nov. 22-iki számában írt, *A fák ünnepe* című, igazán figyelemre méltó cikkére utalok.

A tudós férfiú megírja, hogy a mi *Alföldünk*-hez hasonló fa-szegény *Nebraská*-ban (Amerika), de sőt még a buja tenyésztetű *Floridá*-ban is iskolai ünnepeket rendeznek, mely napokon a gyermekek, szülők és nagy közönség jelenlétében fákat ültetnek és azokat híres emberek neveiről keresztelik el. Lehetetlen, hogy a már elültetett fák iránt kegyeletes érzülettel ne viseltessék akár a gyermek, akár ennek atyja és hogy azt továbbra is ne gondolja. Az eredmény csakhamar kitűnt, mert mikor a fák ültetése általánosan elterjedt és törvény által szentesített: 1887-ig Nebraskának népi iskolai tanulói csupán a fák ünnepnapján 355,560,000 erdei, dísz- és gyümölcsfát ültettek el. Ime tehát az ékesenszó példája, mint állhat be a népi iskola a nemzetgazdaság szolgálatába és mint szolgálhat biztos ellenszerül a nép sok helyen nyilvánuló indolenciájának.

Csak az a baj, hogy nálunk az ilyfélétet vagy kicsinyléssel, vagy gúnymosolylyal fo-

gadják, legtöbbször pedig ráfognak, hogy ezt, vagy azt lehetetlen nálunk létesíteni.

Az iskolát használják fel legeredményesebben egyszersmind a főként politikai célból alakult különféle *közművelődési egyesülések* is. Ezeknek támogatása legszentebb hazafiúi kötelességeink közé tartozik.

Az említett főtényezők mellett van még egy, mely a nép műveltségének emelésére kitűnő eszközül szolgál. Midőn egyik vármegyei tanfelügyelő a *népkönyvtáraknak* felsejlesztése való fölállítatását javasolta: bizonyára szívének, eszének nemes sugallatát követte, valódi hivatásának magaslatán állott.

Nálunk a könyvtáraknak kevesebb becsület tulajdonítanak, mint a mennyit voltaképpen megérnek. Ezért is vagyunk úgy elmaradva! Ha a falu népének van egy helyisége, melyben különösen a téli estéken, a mikor alvással vagy iszogatással egyebet ügysem tudnak csinálni a férfiak, összegyűlhetnének és a világ folyásáról egy-két lapból értesülhetnének, vagy más hasznos dolgokról beszélgethetnének, akkor ez okvetetlenül maga után vonná az *érdeklődést*, az ismeretszerzést, a haladás után való *vágyat*. Ennek *felköltése és kielégítése a népkönyvtáraknak a célja*. Az olvasó-körökben teljesíthetné legjobban népevelői feladatát a pap, a tanító, vagy a községnek más értelmisége.

Lám, Angliában nem derogál egy-egy lordnak, vagy más kitűnőségnek, tudósnak, hogy egyik-másik nyilvános helyen vagy munkás-klubban megjelenjék, ott csupa szíveségből, a magas cél iránti lelkesedésből, szabad előadást, vagy felolvasást tartson. (Ez alkalommal sajnálatomnak adok kifejezést, hogy a Zemplén. orvos- és gyógyszeresület beszüntette felolvasó-estéit).

Nálunk akárhányan haszontalannak, vagy kivihetetlennek tartják az olvasó-körök vagy népkönyvtárak felállítását. Úgy vélekednek, hogy könyvből úgy sem lehet meg-

tanulni pl. gazdálkodni. Praxis kell ahhoz, azt pedig nem könyvből tanulják. Ezek az urak azonban elfelejtik, hogy a teóriát mindig praxis, és pedig hosszas praxis előzi meg. Hanem aztán mindenesetre szükséges, hogy az ember a kellő ismeretekkel és itélő erővel rendelkezze, hogy a teóriát a különleges viszonyokkal összehasonlítsa, összemérni tudja. Az alkalmas könyvekben kincs rejlik, melyet föl kell ismernünk, hogy értékesíthessük.

Kivihetetlennek szintén nem tartom az eszmét. Könyvtáraink közül akárhányan hajlandók berendezni igen olcsó áron egy-egy könyvtárt. A népnek szánt lapok hasonlóképpen olcsók. Egy-egy uraság szintén hajlandó lesz az általa elolvasott lapot a falu olvasó-körének átengedni stb. Nem kell tehát egyéb, mint jó szándék, jó akarat, vagy magasabb helyről származó presszió, támogatás: és az eszme testet ölt.

Ezúttal még egyről akarok megemlékezni.

Pár hónappal ezelőtt küldte le a nm. belügyministerium *A jó egészség* című könyvet a vármegyéknek a végből, hogy ennek példányai a községek közt szétosztassanak. A könyv mind irányára, mind tartalmára nézve kitűnő és bár a népnek van szánva, hogy okulást merítsen belőle tudatlanságából eredő balgaságai ellen, mégis haszonnal és élvezettel forgathatja lapjait az is, a ki egészségügyi dolgokban elég ismerettel rendelkezik. Most tehát azt kérdelem: ugyan hány faluban olvasták el azt és hányan, vagy egyáltalában mi lett a szétküldött példányok sorsa? Ha a népnek könyvtárai volnának, e kérdést nem vethetném fel.

Végére értem. Nem, mintha tárgyat kimerítettem volna, hanem mivel céлом volt csak némileg is utalni azon közvetlen tényezőkre, melyek a magyar nép műveltségének emelésére hathatnak. Ha talán vissz-

TÁRCA.

Vaddisznó vadászat.

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

(Folyt. és vége.)

Diszputáció a Krajnyán!

Négy *drabinyák* ki lett forspontba *hintónak* rendelve. Négy négy mokány igyekszik benne: tüled hozzád. A postillion nyeregéből (nyereg nélkül ugyan) hangoztatja hegyen-völgyön „visztavio” kezdetű és végű ékes dallamát.

Egyik másik utas azt se tudja a rázós szeren, hogy ő-e az a magyar a ki elindult, vagy hogy ő-e az a német a ki megérkezett.

A koloniczai kocsmá ez alkalommal vendéglővé avanszírozott. Mint kocsmá aligha tülte volna el a *nagyterem*, hogy kisurolják és kimeszeljék tisztára.

A *hotel* szalonjában hosszú asztalokon szines batteriak állanak, már t. i. az üvegek különféle zöld színeket játszanak; mert bizony a bennük levő italka olyan színű, mintha az itteni könkérszüret eredménye volna. No de nem is árt az meg senkinek, habár ide bor képibe is hozták a valahonnan *Barkó* vidékéről, hol tudvalevőleg a szőlőtől „visit a rigó és megugrik a cigány rajkó.”

Pista hajdu zöld atillában, fehér kesztyűsen teljes grandezzaival szervirozza a szinai szakács-

(né) főzte pompás eledelket, melyeket még vidám beszélgetés és pohárcsengés is fűszerez.

A nagy utazás pihenést követel, nyugodni vágyik a vadászcsapat és ekkor egy *Hogarth* ecsetére méltó látvány keletkezik. A »nagyterem«-nek tisztelt helyiség egyik falán farkas és báránybundák békés együttlétét elől- hátul- és középen tölthető puskák, tizféle formájú tarisznya és egyebek zavarják meg, a mint ott összevissza függenek. A másik oldalon pedig véghosszant a földön szalma, bunda, lepedő, pokróc, dunyha, paplan, párna, borzas és nagyon is sima ember fej, különféle színű és formájú szakál és bajusz fekszik összevissza, de azért mégis minden rendben és *helyben* mindenik.

Szt-Hubert pártfogása megállította a negyednapos havas esőt, borult, de csendes napra ébredtünk. Reményteljes hangulatban vezet a vadászterület felé *Haidinger* Ottó barátunk, kinek szíveségből *Lobkovits* Rudolf hg. ő exciája erdejében vadászhatunk. Tegnap az egyik hajtásban 8 vadsertést, a másikban egy nagy vadkan: nyomoztak ki a kerülők. A hajnali nyomozás ugyan azt mutatja, hogy a 8 darabból álló konda helyet váltott; de a magános kan benmaradt tanyáján.

A nap ködfelhők között olyan mint az ezüst hold, az erdő fainak csak a törzse sötét, maguk az ágak telve zúzmarrával úgy látszanak, mintha csipkével volnának feldisztatva, csak ha megmozdul a galy és nyakadba hull a szép csipke, akkor kívánod ezt a szépséget valahová máshová.

Az erdők csendjét a hajtók moraja veri fel,

mozdulatlanul kémlél mindenki állásán, kezében a golyóra töltött fegyver. Ime, a feszült várakozást egy lövés hangja töri meg, mely többszörösen visszhangozva zúg végig a völgyek és bérceken; ujra egy, aztán egymásután számtalan dörrenés zavarja föl a visszhangokat.

»*Kornas, Kornas*« kiáltás jelzi a várt nagy vadat, a kinyomozott vadkan mozduktát.

A lövöldözés után a hajtók alakjai kibontakoznak a ködös erdőből, most már szabad utána nézni, mire történt az a »nagy kanonád«

Koromfekete, óriás nagy vadkan hever egy tisztáson, vérével pirosra festvén maga körül a felturt havat.

A hajtók zajára ott hagyta mohából, párányból készült és sűrű fiatalos rejtékében levő feköhelyét; de bár mily óvakodva halad, mégis vesztére rábukkan a vadászra. Az uradalmi erdész a szerencsés halandó, ámbár »kurázs« nélkül szerencséje mit se érne, mert szembe jó a vad és bármily nagy állat is, keskeny homloka rossz célpont; azonban válogatni nem lehet; mert ha a patakba belép, ki tudja mutat-e még löhető részt. Nyugodt vérrel ereszti golyóját a szem fölé. Csapott az ón, az óriás állat két lábra bukik; de mert anélkül, hogy az agyat érintené, a nyakcsigát csak részben sérteve repült ki a golyó: csülökre kap, s a patak partján fölkapaszkodva utolsó erejével a vadásznak rohan, de egy *hátlovás* viszatéríti. Elfordul, más utat keres, ám egy ledől fa, melyen máskor könnyen átszökellene, most már áthághatatlan gát neki, más felé kell indul-

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

hangot tudtam kelteni azoknak szíveiben, a kiknek e sorok szólottak; ha talán a jobbakat meg tudtam győzni szavaim igazságával és így tette serkenteni: meg vagyok jutalmazva.

A mai korban a legbiztosabb politikai jövőt csak a műveltség magasabb fokára nyújthatja.

Erre a fokra törekedjünk eljutni!

—e—1.

Vármegyei ügyek.

A közigazgatási bizottság ebben az évben első ülését f. hó 14-én tartotta.

Első dolga volt, hogy az 1883. évi XV. t. c. 12. §-a értelmében alakítandó küldöttségeket megválassza. Titkos szavazással megválasztottak:

I. A fegyelmi választmányba rendes tagokul: *Dókus József* és *Diószeghy János*; pótagul: *Mailáth József* gf. Az állami közegekből főispán ömeltósága által kinevezettek rendes tagokul: *Becske Balint* és *Nemes Lajos*, pótagul: *Hönsch Dezső*.

II. A gyámügyi felelőviteli választmányba rendes tagokul: *Diószeghy János* és *Szervicsky Ödön*, — pótagul: *Mecner Béla*. Főispán ömeltósága által kinevezettek rendes tagokul: *Dókus József* és *Prámer Alajos*, pótagul: *Molnár Béla* dr.

III. Az erdőügyi albizottságba elnökül: *Prámer Alajos*, alelnökül: *Szervicsky Ödön*, tagul: *Bydeskúthy Sándor*.

IV. A másodfoku erdei kihágási bíróságba rendes tagokul: *Dókus József*, *Mailáth József* gf., *Diószeghy János* és *Szervicsky Ödön*. Szakértőül egyszersmind pótagokul *Andrássy Sándor* dr. gf., *Baján Imre*, *Ulrich Vilmos* és *Mecner Béla*. Jelen volt megválasztott tagok a hivatali esküt letették.

V. Vármegyei pótadó, egyszersmind törvényhatósági utadó ügyében felsőamlási küldöttségbe tagokul: *Dókus József*, *Andrássy Sándor* dr. gf., *Diószeghy János* és *Prámer Alajos*.

VI. Börtönvizsgáló küldöttségbe;

a) A központra: *Prámer Alajos* és *Diószeghy János*,

b) A felvidékre: *Balassa István* br.,

c) Az alvidékre és pedig a bodrogközi járásba; *Mailáth József* gf.; — a tokaji és szerencsi járásba: *Matolay Etele*, — a n.-mihályi és gálzsecsi járásba: *Vladár Emil*.

VII. Kórházakat vizsgáló küldöttségbe;

a) a s.-a. ujhelyi kórház vizsgálatára: *Dókus József* és *Szervicsky Ödön*,

b) a n.-mihályi és homonnai kórház vizsgálatára: *Balassa István* br. és *Vladár Emil*,

c) a s.-pataki kórház vizsgálatára: *Prámer Alajos* és *Mecner Béla*.

VIII. Tanítói nyugdíjalapra ügyelő választmányba tagokul: *Diószeghy János* és *Bydeskúthy Sándor*.

IX. Fogházfelügyelő bizottságba rendes tagokul: *Diószeghy János* és *Prámer Alajos*; pótagul: *Bydeskúthy Sándor*.

X. Regále bizottságba elnökül: *Dókus József*, helyettes elnökül: *Diószeghy János*, rendes tagokul: *Prámer Alajos* és *Szervicsky Ödön*, pótagul: *Mecner Béla* és *Molnár Béla* dr.

XI. Törvényhatósági ipartanácsba rendes ta-

gokul: *Felenek Adám* és *Szentgyörgyi Vilmos*; póttagokul: *Stich Lajos* és *Nagy András*.

Az alispán jelentéséből fölemlítjük, hogy a múlt évnek utolsó hónapjában Amerikába kívándoroltak 151-en, visszajöttek 142-en. Ez a hivatalos kimutatás azonban nem teljes, mert mint *Mailáth József* gr. mondotta, az ő tudomása szerint a Bodrogközről is sokan mentek ki. Sajnálja, hogy a járás főszolgabírája erről nem tett jelentést. Utasították a bodrogközi j. főszolgabíróját, hogy a multról utólagosan, jövendőre nézve pedig kellő időben adjon jelentést. — Zugiskolát ujabban csak *Fetrik* községben fűdöztek föl, a zugtanító, *Gottlieb Ignác*, hatósági kereset alatt áll.

Dókus Gyula főszolgabíró jelentette, hogy járása területén minden egyes községben személyesen megvizsgálta a pénzkezelést s kifogástalan rendben találta. Községei az utolsó krajcárig beszolgáltatták a vármegye pénztárába járó tartozásait. Állami adóvégrehajtók járása területén 1890 ben nem működtek.

Főpénztáros jelentéséből és kimutatásaiból örömmel győződött meg a bizottság, hogy a köztartozások szép eredménnyel folytak be s a mult-hoz mérten a hátrálékok állásában is örövendetes apadás mutatkozik. A pénztárak készlete 1890. dec. 31-én következő volt; a hazi pénztárban: 713 ft 33 kr, az úti pénztárban: 19,829 ft 08 kr, a betegápolásiban: 8096 ft 11 kr, a közigazgatási léteiben: 49,210 ft 78 kr; a körjegyzői nyugdíjalapban: 30,418 ft 19 kr, a mértékhitelítőben: 425 ft 33 kr, a közmivellődésiben: 21,224 ft 43 kr, a katonaszállásolásiban: 2120 ft 89 kr., a vármegyei nyugdíj-intézetében: 57 581 ft 97 kr, a hadászatiiban: 5909 ft 56 kr; mindez összesen 205,529 ft 67 kr.

A közegészségi viszonyok kedvezők. N.-Mihályban a kórházzal kapcsolatban e hó elején megnyitották a sebészeti pavillont, mely a higiénia modern igényeire mérten van berendezve. *Raisz Gedeon* dr. főorvosnak az intézet létesítése körül szerzett kiváló érdemeit méltányolva, úgyszintén futtaki *Hadik-Barkóczy* Endre gf.-nak, aki 2000 fős ágyalaptványt tett s *Ferenczy Elek* dr.-nak 100 fős adományáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a bizottság.

Az árvaszéknél csak 484 db. jött át a folyó évre hátrálékol; december hó folyamán elintézték az előadók 2057 ügydarabot.

Örömmel vehetik tudomásul az önfentartás miatt nagy aggodalomban élt iparosok, hogy a s.-a. ujhelyi fogházban, főispán ömeltóságának közbenjárásával, megszüntették az asztalos- és az evvel rokontermészetű rabipart s a folyó évben már a rabmunkásoknak ipari foglalkozása kizárólagosan csak a kosárfonásra koncentráltatik. A múlt év végén a rabipart tiszta jövedelme volt 1220 ft 61 kr., a napszámos munkának kész haszna pedig 694 ft 35 kr. A decemberi rablétszám 267, ebben az elitelték 192.

Nemes Lajos kir. tanfelügyelő referendájából örömmel értesültünk, hogy *Galaty* község szép új iskolát épített, s abban a magyar tannyelvű oktatás már legközelebb kezdetét veszi. — *Steiner Jónás*, n. kövesdi lakos, okl. tanító, magániskola nyitathatásért folyamodott a miniszterhez; ügye pártfogással terjesztett föl; ellenben a szerencsi cukorgyárnál megnyitást kért iskola, minthogy abban cseh nyelven szándékoztak tanítani, nem nyerte el a bizottság pártfogását.

A közmunkatartozás lerovásával hátrálékokban maradt érdekelteknek kötelezettségük teljesíthet-

sére végső határnapul f. évi márc. hó 31-ike tüzetett ki. Az ápr. 1 én hátrálékokban találtakat már háromszoros birsággal fogják sújtani.

Nagyon tanulságos államgazdasági eredményeket csoportosított jelentésébe a kir. pénzügyigazgató, melyből nyilvánvaló, hogy a mult év folyamán közel három millió jövedelme volt vármegyénkbeli az államkincstárnak. Ime a tanulságos számok:

Befolyt egyenes adókban:	1,131,567 ft 16 kr.
hadmentességi díjban:	39,086 ft 62 kr.
bélyeg- és jogilletékekben:	198,610 ft — kr.
fogyasztási adókban:	114,248 ft 44 kr.
szőlődezsma váltságban:	14,248 ft 44 kr.
inségi kölcsönben:	240 ft 17 kr.
tanítói nyugdíjalapba:	10,144 ft 42 kr.
adóbehajtási illetékekben:	7,226 ft 05 kr.
költségtérítvényben:	754 ft 72 kr.
perkölségtérítvényben:	734 ft 55 kr.
italmérési adóban:	283,930 ft 22 kr.
illetékekben:	8,808 ft 70 kr.
birságban:	115 ft — kr.
cukoradóban:	445,800 ft 98 kr.
szeszadóban:	556,534 ft 18 kr.
sójövődékben:	139,639 ft 49 kr.
dohánytőzsériben:	9,266 ft 67 kr.

Mindez együttesen: 2,960,978 ft 77 1/2 kr.

A mult évi decemberben 32,626 ft 98 1/2 krral kevesebb fizettetett be egyenes állami adóra, mint az 1889. évi decemberben, vagyis most: 129,550 ft 63 kr. Hadmentességi díjra: 5935 ft 50 kr. (most kevesebb 4022 ft 32 krral.)

Végezül fölemlítjük, hogy Hreznik Mihály, Mikó György, Spisák Mihály, Mihalkó Mihály és Bús István hadköteles egyéneknek kiveteles nőiülés megadására vonatkozó folyamodásuk kedvező elintéztést nyert.

Az ülés d u 1 órakor főispán ömeltóságának megéljenzésével végződött.

A népszámlálás eredménye Lapunk zártáig következő adatok jutottak kezünkhöz, melyeket a jövő számban iparkodunk teljesebbé tenni.

1. A s.-a. ujhelyi járás népessége: 43 899 lélek, — szaporodás 5605, vagyis az 1880. évi népszámlálás eredményéhez mérten 15%.

2. A tokaji járás népessége: 22,961 lélek, — szaporulat 2438, vagyis 23%.

3. A varannai járás népessége: 22,168 lélek, apadás 91.

4. A sztropkai járás népessége; 15,152 lélek, — szaporulat 2625, vagyis 21%.

5. A homonnai járás népessége: 32,274 lélek, — szaporodás 2278, vagyis 8%.

A járási székhelyek népességéről szóló statisztikai adatok ezek:

1. S.-a. Ujhely népessége a (a katonaságon és csendőrségen kívül) 13,266. Szaporodás: 1962, vagyis 18%.

2. Szerencs népessége: 4 340, szaporodás: 1970, vagyis 80%.

3. Tokaj népessége: 4,817, szaporodás: 338, vagyis 7%.

4. K. Helmeccs népessége: 2,071, apadás: 4.

5. Varannó népessége: 1,700, apadás: 13.

6. Homonna népessége: 3,730, szaporodás: 13, vagyis 0.4%.

*) Az eddigi adatok szerint a vármegye népessége szaporodásának átlagos %-je 16; ami megfelelne 44,300 főnyi emelkedésnek, vagyis körül-belül 320,000-nyi népességnél.
Szerk.

nia. Eközben a szomszédban álló tisztelendő vadász ur" közelébe jutott a sebzett vad, az reá süti mind a két csövét, aztán »szégyen a futás de hasznos" elvét gyakorlatilag érvényesítve, félre ugrik, újra tölt, ismét megközelíti a kant, belé dupláz, aztán: ismét illa berek. Ma volt először vadászat. Az, hogy nagy vadra lőhetett, szerencse, hogy négyszer reá lőtt: bátorság jele. Hogy ezektől a lövésektől halálok-halálával nem halt meg az állat, azt csak annak köszönheti, hogy a t. ur még nem sokat gyakorolta magát a célozásban és saját szavai szerint: »mindig az egész disznóra rá tartotta a puskáját."

Az erdősz elzalt újra tölt és megközelítvén, a nyert sebekből elgyöngült, a fejébe hatolt golyótól kinlódva, lassan tovább-tovább haladó vadat, még két lövést tesz reá, egyik a test közepébe hatolt, a kan összeborzad, egy kegyelem lövés és az erdők rettegést kísérte kiszendvedt.

Egy róka koma s 9 tagból álló özszalád menté meg ezalatt az életét; de a két méter-mázsás szakmány kezükben maradt.

Nimród szelleme elégnék találta ezt mára, nem is adott többet. A holnap vadászat képei között egész kondákat látva, tértünk vissza koloncai tanyánkra.

A hegyről tekintve elragadó szép vadregényes hely ez a falu. Egy szűk völgyben mintegy félóra járásnyi hosszúságban, a közepén kanyargó patak és ennek fordulatait követő székér út két oldalán van elszórva mintegy 60—70 ház. Fából összerögzött alacsony épületek, melyeknek a szalma-fedele olyan nagy, hogy minden ház úgy mutat, mint mikor valami egészen a szemébe vágja

a süvegét. Az egy szoba és pitvar után, közvetlenül a házhoz ragasztott csűr kissé szélesebb, úgy veszi ki magát mintha a lakóház volna a mellék épület. A tágas, de annál sárosabb udvarokat kerekén járó vesszőből fonott kapu zárja el. Kívül ezer egyenetlenséggel telve a talaj, hegy, völgy, patak, vízmosás. Ilyen girbe-gurba itt minden. Almokkal, mesékkel, babonás képekkel van eltöltve a vidék lakója. Körülötte a vadregényes vidék ezer szépsége, benne a világtól elzart ember minden gyöngesége, de azért ide illenek ebbe a felvidéki paradicsomba, csak egy kis tisztító tűz illetve tisztító víz nagyon elkélne náluk.

Persze, hogy csapunk »magnum áldomás«-t! Ha nem is volt sok tűz a borunkban, de annál több a lelkes felköszöntőkben, éltetve a vadászterület urát, gazdáinkat: Heidinger és a fő fürmendert a főszolgabírót, a nap hőst, a szerencsés vadászt, és végre Homonnáról ide faradt barátainkat, a kik majd holnap mutatják meg, hogy hol itt a vad. Igérték mindenikünknek olyan állást, hogy legalább is száz vadat lövünk. Ennek öröme meg is fújta egyik másik a vadászkiáltást, mely messze hangzott a holdvilágos csillagos éjszakában.

A kiknek ma lövésre sem jött semmi, azok is teljesen meg voltak elégedve.

Tivadár és *Pepi* barátainkat még az is vigasztalta, hogy a doktor egy nagy fába megbótolva, a *Tipsi* segítségével és tudományával pompás, ehető úgynevezett bükkfa gombát találtak, a mi igen jól esett vacsorára, a két felfedező nagy öröme, a kikeről soha se tudom, hogy azért-e olyan jó ízű emberek, mert *gourmandok*, vagy

azért inyencek, mert m guk is jóízűek.

Csak a járási orvos barátunk nem evett a gombából, egynek rendben kellett lenni, ha nétn megárt az étel; aztán, mint pénztárosunk, nem is m rt bolondságba fogni.

Csikorog a járókelők talpa alatt a hó, a tündöklő napsugár millió hó kristályokon török meg, melyek úgy ragyognak mint a gyémánt, a kék égboltozat mintha mosolyogana. Ilyen szép napra virradánk. Miután megköszöntük szives házigazdánk vendégszeretétét, a sztakcsini erdőbe haladtunk, hol szintén magános vadkant nyomoztak ki a kerülők.

Jóssi barátunknak egy öreg vadász kívánta ma az első »pálkás jó reggel«-t; a mint kilépett a szobából egy nagy tarka kopó ugrott rá; a vadászok helyeit kimutató *Zaboróvszky* pedig biztosította, hogy vagy erre jön a vad, vagy sehol se jön, ilyen formán biztosra vehette a szerencsét. És az nem is váratott sokáig magára. A hajtók lármája verte fel nem sokára az erdő csendjét. Egy vad mogorva kan, mely háborítlan magányában elmélkedett még arrol, hogy családí élettel váltja föl nem sokára nyugalmát: fölvertve fagyókerek között ázott vackából, megindult, hogy kitérjen a sok lármás nyughatatlan két labu állat zajos környezetéből. Azonban balsorsa rosz utra vezérlé. *Jóssi* és *Tivadár* barátaink közé került és bármint igyekezett megnyujtott testtel elinalni a veszedelmes körből, két oldalról két lövés érte; de mert valószínűleg csak teste előrészt találta golyó, magasra szökte visszafordult, szokása szerint sűrűséget keresve, hogy letelepedhessék.

Az összejövő hajtók és vadászok a havon

Folytatás a mellékleten.

7. Sinna népessége: 2,282, szaporodás: 428, vagyis 23,0‰.

8. Szatropkó népessége: 2,295, szaporodás: 294, vagyis 14,7‰.

Amerikába kivándorolt 1879 óta 22,005 egyén, visszatért 5861, kint van: 16,144 egyén*); és pedig: 1. Az ujhelyi járásból: 833. 2. szerencsi j.-ból: 122. 3. tokaji j.-ból: 206. 4. bodrogközi j.-ból: 99. 5. nagy-mihályi j.-ból: 3138. 6. gálszécsi j.-ból: 3124. 7. varannai j.-ból: 3695. 8. homonnai j.-ból: 2594. 9. szinnai j.-ból: 846. 10. szatropkai j.-ból: 1487.

A bodrogközi főszolgabíró jelentése szerint Szomotor, B.-Szerdahely, K. és N.-Kövesd, Pácsin és Karos községekben a kanyaró járványszerűleg lépett föl. Különösen elhatalmasodott a baj Karos községben, hol már eddig sok haláleset történt.

Vármegyénk területén, a múlt évben összesen 102 tüzeset volt. A bejelentett kár összes becsértéke: 1,122,349 ft 53 kr.

Hírek a nagyvilágból.

Németország nemsokára 170.000 embert fog probamozgósítani, és pedig először az orosz, azután pedig a francia határ felé. E mozgósításnak az a célja, hogy kipróbálják a vasutak használhatóságát.

A fellázadt indiánusok és az egyesült államok csapatainak döntő csatájáról szóló hír minden nap várható. Több, mint bizonyos, hogy az indiánusok huzzák a rövidebbet, mert az ellenük működő tábornokok bekerítették őket s ha meg nem hódolnak, teljesen leveretnek. Miles tábornok előtt az indiánusok követsége már kijelentette, hogy föltétlen kegyelemre meghódolnak.

A perzsa sah, ki minden évben nagyobb utazást tett a mi világrészünkben, az idén is ellátogat Európába, hogy Svéd- és Norvégországot bejárja.

Hírek az országból.

A magyar vörös kereszt-egyesület néh. Károlyi Gyula gróf helyére Csekomicz Endre gróft választotta elnökül.

A képviselőház e napokban kezdi meg a kisedővászról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Fiumében huszonnyolc éve annak, hogy nem volt oly erős havazás, mint az idén. Zordon, teljesen felcsúszott a magyar kikötő városnak.

Munkácson e hét elején tavaszi időjárás uralkodott. A vetések szépen zöldellenek, sőt több helyen a nyárfák már barkát is lehetett látni.

*) Az itten felsorolt számok nem a népszámlálás alkalmából, hanem a vármegyéhez időrendben érkezett adatokból vannak összeállítva. Ide vonatkozó új hivatalos adatunk csak a következő helyekről van, és pedig: a szatropkai járásból 1114, az ujhelyiből 1294, a varannaiból 149, a tokajiból 164, a bodrogköziből 31, a szerencsiből 100 egyént talált Amerikában a mostani népszámlálás.

Szerk.

látható vérnyomokból megállapították a súlyos sebesülést és az irányt, melyben vadkanunk távozott. A vidékkel ismerős vadászok haditanácsa után megállapították a tét, melyen tovább vadászni kell. Végre nyomozók segítségével megjelöltetett egy sziklás, sűrű fiatalossal benőtt hegy, mely körülvetett. A lönyomokból kitűnően, hogy Főssi barátunk lövése súlyos sebet okozhatott, ő lett egy a helyi viszonyokkal ismerős úrral a nyomon elbocsátva. Mások jó négy kopót eresztettek a nyomra és mintegy félóra vadásztémpóban tartott menetel után egy fensikon levő sűrűségből hallatszott a kutyák standlajtja. Főssi barátunknak se sűrűség, se tövis, sem a lehulló zuzmára nem volt már nehézség, törtetett egyenesen a hangok felé, utána fegyverhordozója egy rezerva puskával. Kitorve az ágak közül vadászként előtt egy alig 10 méter magas területű sziklás területen, a négy kutyá által tisztas távolban körülveve óriás fekete vadkan ült fujva, tüszögve, szeméi vérben forogva, gyűrűbe szedett farkát erősen forgatva.

Letörlni a puskacsőre hullott havat és a vadra sütni fegyverét, nem a meggondolás, de a vadász-passzió szüleménye volt. Találva volt-e, az nem bizonyos, hanem annyi tény, hogy a lövés után egy félkört csinált, melynek átmérője alig volt 5 lépés, és ennek felét is már megtette a dühvel rohanó állat, éles hegyes agyaráit csattogtatva, ez életveszélyes pillanatban barátunk egész léleknyugalommal ereszté golyóját a vad szemé fölé. . . . A füst lecsapdik, mire elvonul, se vadász, se vaddisznó nincs a színhelyen.

Az egyik előre, a másik hátrafelé vetette be magát a bozótba. A vadász azért, hogy tartalékpuskáját kezéhez vegye, az állat, hogy menekül-

Különlélek.

(Legfelsőbb adomány.) Ófelsége kabinet-irodája után Dubb Bazil or.-bisztrai tanító részére 15 fót, — Nagy Mihály m.-iszépi tanítónak 15 fót és Hladonik Gyula bánszakai lelkésznek 30 ft. kegyes adományt küldött.

(Személyi hírek.) Gerenday Sándor ujhelyi r. k. segédlelkész f.-vadász plébánosossá nevezetett ki; — Novák Ferenc s. lelkész pedig, a pár héttel ezelőtt elhalt Hlopák János plébános helyére Nagy-Kázmérba helyettes gyanánt kirendeltetett.

(Városi tisztújítás.) Ujhely város előjáróságának újból leendő megválasztására határnapul f. hó 21-ike tüzetett ki. A tisztújítás előreláthatólag minden nagyobb mozgalom nélkül, tehát kevés személyváltozással fog végbemenni. Mindössze is csak a pénztárosi és végrehajtói állásokra vannak konkurrensok.

(Eljegyzések.) Thomán Blanka kisasszonyt, Thomán Dávid dr. tb. főorvos, homonnai lakosnak szép és művelt lelkű leányát eljegyezte Halasi termény-nagykereskedő Máté-Szalkáról. — Csath Gyula, községi jegyző, jegyet váltott Ungváron ocskói Ocskay Józsefné kedves leányával, Margittal.

(A főgimnázium) építésének költségeire Wallis Gyuláné, szül. Somogyi Ilona grófné 1000 (ezer) fót, — Pánthy Endre, egri kanonok, pedig 400 fót küldött. Nemeskeblü adományaikért szálljon rájuk isten áldása.

(Halálozások.) Vékey Oszkárné szül. Nemessányi Mária, hosszas szenvedés után S. a.-Ujhelyben f. hó 17-ére virradólag elhunyt. A legjobb nő és anya halálát férje és három kiskoru árvája siratja. Temetése ma d. u. 4 órakor lesz. Nyugodjék békében! — Bliszan Ferenc, ujhelyi építész, kinek neve képviselőjelölt korából az ujhelyi választókerületben is ösmeretes, f. hó 16-án meghalt. Halálát ismétlődő szélütés okozta.

(Az időjárás) e hét folyamán szibériai kedvű volt. Napokig dühöngő muszkaországi szelek tegnapra virradólag nagy havat hoztak, emiatt a vasúti forgalom is megakadt. A hó szünet nélkül szítal. Pompás szánkázás esik.

(Közygyülés.) Az ujhelyi ág h. ev. missiói társ-egyház ma délelőtt 11 órakor, istentisztelet után, az egyház imatermében közygyulást tart. A gyűlés főtárgyai: gondnok választás és egyházi adó kivetése.

(Batyubál.) A s. a.-ujhelyi polg. olvasó-kör által f. évi febr. 1-én rendezendő batyubálra szóló meghívók a napokban már széjjel küldettek. A kör elnöksége nevében figyelmeztetjük mindazokat, akik elnézésből meghívót nem kaptak volna: ez iránti igényeikkel sziveskedjenek az elnökséghez, vagy pedig a rendezőségnek bármely tagjához fordulni. A meghívó így szól: Meghívó. A sátor-alja-ujhelyi polgári olvasókör által folyó évi február hó 1-én, vasárnap, a városi színházteremben tartandó zártkörű batyubálra. Kezdeté esti 8 órakor. Jegyek ára: család-jegy 1 ft, személy-jegy 2 ft, páholy-jegy 3 ft. Jegyek az olvasókör pénztárosánál, Schweiger Áronnál, előre válthatók. Felülfizetés költséggel fogadjatik és hirtapilag nyugtáztatik. Fölkérjük a t. családokat, hogy az ételt és italt, neveik megjelölésével, február 1-én d. u. 2-6 óráig sziveskedjenek a színház helyiségébe

jön, vagy kinyögje párját. Csak hogy vadászkunk puskahordozója jónak találta elszélelni és a kutyák újra felhagzó csaholása minden bátor küzdelem jutalmát kigunyolni látszott.

A kiindulás pontján Főssi barátunk kimerülve a nehéz járástól, telve zuzmarával, félig fagyva találta társait. De ha nem is melegítette fel a hirtelen nyakába kerített ködmen, tűzbe hozta a jó hír, hogy a kutyák csak egy rókát fogtak fel és egy drabinyák hozza már a valóban szépen kifejlett nagy vad állatot. Tökéletes volt aztán barátunk felmelegedése, attól a fától, mely vékony ugyan és vadász szokás szerint a vadász tiszteletére nem lesz meggyújtva; de azért rá lesz rakva, amit úgy is neveznek, hogy felavatás. Itt nem használ az, hogy valaki vármegyeyei t. főjegyző, sőt még az alispán volt első a három pálcárummal való koronázásnál.

Mikor ott terült el előttünk a fehér havon az a több mázsás vad, melyet öt hat ember alig emelt le a székéről, akkor vette észre magát a gyilkosa, hogy ez ám nem Kis Miska! És ha eszébe jutott volna, a mit egyszer látott, hogy egy félholt nyúl három embert agyon rugott, bizony nem ment volna olyan vakmerően szembe ennek a jószágunk; — melyben még régi lövésekből is két golyót találtunk és valami agyaras bajtársakkal vívott erős csaták súlyos vágásaival mutatta eddig győzhetetlen voltát.

A vadász nem irigy ember. Jó szívvvel koccintottunk este a szinnai kaszinóban az új nagy vad-lövő egészségéért, még azok is, a kik ki sem süttették fegyverüket, mint a többi között:

Én.

küldeni. Margitay József dr., elnök. Bánóczy Kálmán, alelnök, Kendé Antal, jegyző. Rendező-bizottság: Acsády Jenő, Átányi József dr., Bacskai Béla, Beszterczey Gyula, Balogh János, Boór Jenő, Csérnyiczky János, Csutkay Béla, Dlugolinszky Miksa, Előd Gyula, Évva Ödön, Finkay Pál, Fleissner Frigyes, Hatvány László, Hornyay Béla dr., Kapy Lajos, Katona Béla, Kaulics Mihály, Kálniczky Géza dr., Klimó Menyhért, Kornstein Jenő, Kovács Béla, Kozsinovszky Kálmán, Landau Lajos, Mátrai Ödön dr., Nagy Sándor, Petrács József, Pintér István, Rácz Ernő, Reviczky Pál, Róth Mór, Rózenberg Bernát dr., Schön Hugó dr., Sebeők István, Schmidt Lajos, Staut János, Staut József, Szentgyörgyi István, Teich Arnold, Tóth István, Tóth Mihály, Vályi Bertalan, Vályi István, Várady Sándor, Veres Győző, Viczmándy Tamás.

(Mennyi húst fogyaszt Ujhely?) Ujhely város közyvágóhidján, a múlt 1890. évben közyfogasztásra levágott állatok számának statisztikai kimutatását beküldötték hozzánk. Levágásra került: 10 bika, 128 ökör, 1814 tehén, 372 tinó, 2864 borjú, 922 juh és 961 sertés, összesen tehát 7061 darab. Megjegyzendő, hogy a sertéseket a vágóhídon kívül, de mindenkor az állatorvos tudtával és beleegyezésével vágták le. Kényszervágás nyolc esetben történt. Közegészségi okok miatt megsemmisítette a hatóság 43 db. juhnak, 40 db. borjúnak és 12 db. sertésnek a húsát. Ennek a statisztikának közlésével kapcsolatosan érdekesnek tartjuk annak a felemlítését is, hogy az Ujhelynél kétszeres népebb Nyiregyháza 1890-ben jóval kevesebb húst fogyasztott.

(Rendőri hírek.) Szerbin János munkanélkül csavargó kocsis, e napokban, éjnek idején Ny. J. istállójába lopódzott és a kocsis ruháit, s egyéb ingóságokat felnyalabolva odább állott. Harmadnapra a rendőrség kézre kerítette az ípszt s a törvényszéknek átadta. — Béres Pálné vízihordó asszony a Reich Lázár kereskedőnél elkövetett lopás miatt került a rendőrséghez, onnan pedig a bírósághoz. — Hat foglalkozás nélkül talált csavargó egyént illetőségi közygükbe supoltak.

(A kir. törvényszékről.) Megvesztegetés: Klein Lajos, sátor-alja-ujhelyi lakos, dohányárulási engedélyért folyamodott 1889 novemberben, de úgy értesült, hogy kérvénye kedvezőtlen jelentéssel fog felterjesztetni a pénzügyministeriumhoz. Ekkor, hogy ügyének kedvező elintézését elősegítse, Klein Lajos levelet irt Marschalló József pénzügyi fogalmazónak s a levélhez 10 fót mellékel. A pénzügyi fogalmazó azonban Klein Lajost feljelentette s a kir. törvényszék e hó 12-ik napján öt megvesztegetés vétsége miatt 2 napi fogházra s 5 ft. pénzbüntetésre ítélte.

(Géza napja — N.-Mihályban.) Tudósítónk írja, hogy Szent-Lélek Gyéza, c. kanonok, n.-mihályi plébánosnak messze földön igazi magyar vendégszeretetről ösmert házában, mint évről-évre menve történni szokott, f. hó 15-én is, Géza napja előestéjén, ott volt N.-Mihály városnak s vidékének „színe, virága, java“. A lukullusi lakomát szebbnél szebb, lelkesebbnél lelkesebb pohárköszöntők fűszerezték. Mindenki volt valami mondanivalója; az ünnepeket egy egy érdeme nyert mindegyikben méltatást. Természetesen minden versnek az volt a vége, hogy a közszeretnek örvendő jó Géza bácsit, ki a múlt évben ünnepele általános örömben áldozó papságának 50-ik évfordulóját, jeleslegi fris egészségében isten sokáig éltesse! (Mi is ezt kívánjuk! Szerk.)

(A sárospataki bál) és hangverseny, mint előre látni lehetett, pompásul sikerült. F. hó 10-n — írja tudósítónk — valóban szép számú és elegáns közönség gyülekezett össze a városházának jó izléssel feldisített nagytermében. Este pontban 9 kor kezdődött a hangverseny a „Zemplén“ mult számában már közzétett műsorozat szerint. Macskássy Sándorné, szül. Szücs Etel úrnő bájos és kedves énekével, — Maklary Ilona k. a. vonzó megjelenésével, meleg érzéssel telt és nagy sikerrel előadott dalaival óriási tetszést, frenetikus tapsot arattak. Kijutott a tapsból, éljenekből, hogyvontokból az ifjúsági énekkarnak, a szavalóknak és a művész-testvéreknek: Zindely Mariska és Istvának is gyönyörű zongora-játékukért. A táncmulatásig 10¹/₂ órakor kezdődött s folyton fokozódó animóval, amiben része van Radics kitűnő cigányzenéjének is, kivilágos-kiviradtilg tartott. Az első n-gyest 44 pár táncolta. A mulatságnak anyagi szép sikerét bizonyítja az, hogy a tiszta jövedelemből a Károlyi-alap gyarapítására közel másfélszáz forint jutott.

(Tokaj halála.) A hamvaiból új életre kelő Tokaj város képviselői közygyülésben egyhangulag elhatározták, hogy a jótékonyágáról világhírű Hirsch Mór báró tiszteletére, a tűz által elpusztult városnak folségelésére küldött nagy összegű adományáért hálából, Tokaj főutcájának egyik szakaszát „Hirsch Báró-utca“-nak fogják elnevezni.

(Hegyomlás halottjai.) Tokajból írják: F. hó 11-én éjjeli 1 kor a főtúcán álló Baumgarten-féle ház mögötti Ovár-hegy meredekéről tizennégy méter hosszúságban, öt méternyi magasságban és há-

rom mtrnyi szélességben széjjel mállott földtömeg zuhant alá, és a nevezett ház udvarának hátsó részében épült házikót, mely két lakoszából állt, maga alá temette. A katasztrófának, fájdalom, három emberáldozata is van. Az egyik szobában lakott *Panyik János*, Miskolcra való kőműves és ennek neje *Stellák Julianna*; a másik szobában özv. *Hajdú Mihályné*, szegény napszámos asszony, kiknek hullait a hamarosan érkezett mentők ernyedetlen munkája dacára csak három óra múltán birták a romok alól kiszabadítani. A vész színhelyének hatósági megszemlélése alkalmával tapasztaltatván, hogy a hegyoldal más helyen is át van ázva: a veszedelemmel fenyegető hegy lábánál épült szegényes lakóházakat a főszozobiró kiürítette, s úgy a csuszamlásban lévő földrétegnek megkötéséről, mint a hegyhez támaszkodó házak szilárdságának kellő módon való fokozásáról gondoskodott.

(Mező-Laborczon), írja tudósítónk, f. hó 11-én kisérték sírjába *Sárkány Farkast*, egy széles körben ösmert s hosszabb életre érdemes férfit. Valamikor régen szécs-kereszturi körjegyző, azután postamester volt. Később átvitorlázott a szabad Amerika sok jóval kecsgetető földére, honnan azonban, reményeiben megcsalatozván, visszatért s Mező Laborczon lakó nővérénél tartózkodott. *Sárkány Farkas* nagyon szellemes férfi volt, mit az is bizonyít, hogy egyik országosan ismert hazai élclapnak dolgozó társa volt. Élces kedve még halálos ágyán sem hagyott magán kifogni. Szellemének tüze a halállal való vívódás között is sziporkázott. Hazáját nagyon szerette. Jellemző rá nézve e tekintetben, hogy egy alkalommal, midőn valamelyik lengyel városnak csoda hírében álló rabjára Mező-Laborcz felé utazván, a felvidék zsidósága seregestül tódult a szentnek tartott ember megbámulására: *Sárkány Farkas* a néparadaton keresztül utat tört magának, hogy szólni engedtesse neki is, mint mondá, a kereszténynek részéről a »csoda-rabbival.« Eléje bocsátatván, németül arra kérte a rabot, hogy rendkívül hathatós rábeszélésével illeskítse ezt a tengernyi sokaságot a *haza szeretetére!* A nemzetiségek által meglepett ilyen határszéleken. mint mi is lakunk, igen nagy szükség van az ilyen szellemű emberekre! *Sárkány Farkas* halálát jan. 9-én, reggel 6 órakor tudóvész okozta. Temetése az egész környék értelmiségének jelenlétében folyt le. Szerette az elköltözöttet mindenki; mert jó lelke mindenkire magához vonzott. Akkor is, mikor koporsója fölött Szöllőssy József imát, sírjánál pedig búcsúbeszédet mondott nem egy szemben csillogott fel az elválásnak fájdalmas könyve. Nyugodjék békével!

(A homonnai kaszinó) elnökévé *Kelemen Kálmán* városi főbíróvá választották meg.

(Megette a sertés) a vajdicski kovácsnak négy éves leánygyermekét. Szülei távollétében érte e szörnyű eset a szánalomra méltó gyermeket.

(Végtárgyalások.) A jövő héten következő bűnügyek kerülnek végtárgyalásra a kir. törvényszéknél: *január 19-én*: lopás büntetvével vádolt *Türk József* és társa bűnügye; sulyos testi sértés büntetvével vádolt *Megala Mihály* bűnügye; lopás büntetvével és közcsend elleni kihágással vádolt *Kunas Trily András* bűnügye; *január 21-én*: lopás büntetvével vádolt *Pataki György* és *Hornyik János* és társa bűnügye; *január 22-én*: sulyos testi sértés büntetvével vádolt *Szatmári Imre* bűnügye és hatóság elleni erőszak büntetvével vádolt *Hricz János* bűnügye.

(Liszy Cornélia urnától) egy jó karban levő zongora jutányosan megvehető. Bővebb értesítést főt nevesettől nyerhetni.

Irodalom.

A *Mátyás Diák* című illusztrált fővárosi élclap immár negyedik évtolyamába lépett és amióta *Mural Károly* (A huszár szerelem szerzője) vette át szerkesztését, minden számával nagyobb tért foglal el a közönség tetszésében. Legutóbbi száma határozott emelkedést mutatnak, s úgy karikatúrái, mint pompás mulattató szövege tekintetében páratlanul áll. Karácsonyi számát, amely 80,000 példányban jelent meg, a közönség teljesen szétkapkodta, úgy, hogy második kiadást kellett belőle nyomtatni, amely már szintén fogytán van, de azért még megszereshető. A *Mátyás Diák*, mely hetenkint 8 nagy oldalon jelen meg, oly olcsó, hogy bárki megrendelheti. Egy negyedévre csak egy forint. Szolgálatot vélnék tenni olvasóinknak, midőn a *Mátyás Diák*-ot figyelmükbe ajánljuk és megjegyezzük, hogy a lap kiadóhivatala (Budapest, Sarkantyus utca 3. sz.) bárkinek is készséggel küld mutatványszámot.

A *Hét*, Kiss József hetilapjának legújabb (jan. 11.) száma *Berczik Árpád* pompásan sikerült arcképét hozza. Az a cikk, a melyet a lap róla ír, nem kevésbé sikerült fotográfia. A szépirodalmi rész fénypontja ez uttal egy költemény: *Endrődy Sándor* »Orth János«-a, mely a Petőfi-társaság utolsó közgyűlésén melyreható benyomást tett a közönségre. A lap egyébiránt telve van érdekesnél érdekesebb aktualitásokkal.

A *Hét* a legdistingváltabb magyar szépirodalmi lap és fényes kiállításához képest olcsónak is mondható. Ára egész évre 10 ft, félévre 5 ft, negyedévre 2 ft 50 kr. — Mutatószámokat készséggel küld a kiadóhivatal: VII. József-körút 44.

A *legújabb kor története* cím alatt megjelent, *Marczali Henrik* nagyszabású munkájának füzetes kiadásából Révai Testvérek (Budapest IV., Váci-utca 1. sz.) megküldték nekünk a 8. és 9. füzeteket. Ha már eddigelé is folyton fokozódó érdeklődéssel lapoztuk e jeles munka korábbi füzeit, most az érdeklődéshez élvezet is járul, mert hazánk történetéről és nemzetünk beléletéről azon korszakáról van benne szó, mely előkészítője lett a szabadság után való vágy világokat megrázó kitörésének, az elnyomott szabadság romjain épült önbizalomnak és végre annak az igazi nemzeti öntudatnak és ezzel együtt

az igazi alkotmányosságnak, melyért ma irigykedve néznek ránk oly népek is, a hol talán a »forradalom« szele hamarabb döntött trónokat, de a hol a romok még ma is feltámadást váró eszmék hantjait képezik. Marczali könyve nélkülözhetetlen kiegészítője minden világtörténelemnek és már csak azért is könnyű módon megszereshető, mert 30 kros füzetekben jelenik meg.

Egyesületi és társas élet.

Az idegen hangzású zempléni község-nevek átmagyarosítása.

III.

A honfoglalásnak és az új Magyarország megalapításának természetes következménye volt az egész ország színének megváltozása, a helynevek átalakulása.

Hunfalvy Pál bizonyítja, hogy a legtöbb magyar helynév a magyarok idejében támadt.*) Pannóniából *Dunántúl*, Dáciából *Erdély* lett. A nagyobb folyónevek megmaradtak a rómaiak után, a kisebb folyók — részben — új nevet kaptak**)

A mi vármegyénk földjén, ha jól sejtem, két földrajzi név őrzi a honfoglaló vezérek egyikének, *Oná*nak, a nevét. Egyik a szerencsi járásnak *Oná* nevű községe, másik az *Onava* folyócska, mely mai szójejtés szerint azt jelenti, hogy *Oná-vize*. (Va régi magyar nyelven anyni, mint víz, amely még ma is megszólal, bár nem minden magyar fül érti, a *Rongy-va*, *Bozs-va*, *Szin-va*, *Zagy-va* stb. stb. folyóvizek neveiben.)

Köztudomás dolog, történelmi tény, hogy honfoglaló eleink, midőn belefáradtak a kalandos hadjáratokba s kiábrándultak az elfoglaltságból, hogy fegyvereik győzhetetlenek, — messze Keletről hozott hajlamaikat követve, tartózkodó, később lakóhelyekül a sík-földeket keresték ki maguknak az új hazában is. Hiszen már maga a nemzet-név: magyar (régii szójejtés szerint *moger*, — mint *Hunfalvy Pál* a fin-magyar nyelvészet segítségével szépen megmutatta) azt jelenti, hogy *síkság lakója*. Természetes faji hajlandóság vonzotta tehát őseinket a mai nagy és kis magyar Alföld keltős közepére, honnan, mint földművelő és baromtenyésztő nép, kisebb-nagyobb rajokban kiterjeszkedett a Felföld szomszédos, szelidebb lejtősségű vidékeire is. Ez a néprajzás az útban talált szlávokhoz, itt Zemlénben is, vagy tovább szorította az erdős hegyvidékekbe, vagy önmagába felvévén, testben lélekben magyarrá formálta.

Régi irások, hiteles oklevelek, bizonyítják, hogy Zemlén-vármegyében a magyarság és szlávok mesgyéje, még a XV. században is a jesezni és barkói promontóriumokig, a »Krajnya Kapujá«-ig fölért; amit e mesgyén valamikor még innen eső *Örmező* község neve is (de, fájdalom, ma már csakis a neve) bizonyít. Ez az elválasztó vonal magyar és szlávnyelvű vidékek véghatára között máig (szinte hihetetlen) Örmezőtől Tőke-Terebesig, sőt még annál lentebbig esett! Tiszta magyar külsejű községek nevükben is, népességükben is elszlávosodtak, vagy eltűntek! Hová lettek *Agócs*, *Baka* (Tót) *Bessenyő*, *Félszerfalu*, *Gödény* (Gewden) *Györke-hegye*, *Harmadfalva*, *Ulka*, *Márkusháza*, *Oroszka*, *Új-Eőr*, (Wyewr) *Gyepülv*, (Gepel) *Bodroff*, *Pereze*, *Visk* (alias: Gywluuz — Gyülvész) *Veresvágyás* (alias: Henselóc) *Zinyeg*, *Zolnok* és a többi, és a többi tiszta magyar nevű és népességű községek? Talán elnyelte a föld, talán elnyelte a szláv áradat?! Ki tudná megmondani?

Annyi bizonyos, hogy ha ma a remarkábilis vonalat meghúzzuk: szép és nagy vármegyénk területének fele (ha nem több) a szlávok javára számít.

Itt van előttem a vármegyebeli *négysszázötvenegy* község névsora. Figyelmesen nézegetem, latolgatom a községek neveit: melyik egyik, melyik másik serpenyőjébe kívánkozik a felállított mérlegnek? S mikor így elrendezem őket: megdöbbenve látom, hogy a mérleg nem a magyarság javára billen. Látom, hogy csak *kétszázöt* község-név maradhatósan magyar, — a többi *kétszázötvenegy* ellenben idegen, legnagyobb részt szláv hangzású. Másfelé nézek. Engemet nem annyira a pusztá név, mint a *lélek*, ami annak értékét ad, érdekel. Veszem magamnak a fáradságot, hogy megtudjam, milyen a viszony magyarság és nem magyarság között a népesség számaránya szerint? Így nézve a dolgot, még jobban lehangolnak a számok: magyar 118,524, elidegenedett 158,357 lélek . . .

Szinte hallom már a megjegyzést, hogy túlságba viszem, mikor az átmagyarosítandó községek számát Zemlén-vármegyében 241-re becsülöm. Pedig nagyon engedékeny voltam az átmagyarosítás alá kívánkozó község-nevek kiválogatásánál. Az irányelvet, mely a jelenlegi néven továbbra is meghagyandó és az átmagyarosítandó községek kategóriájának elkülönítésénél vezérelt, a magam számára így formuláztam:

Minden község-név, mely magyar történelmi jelentőséggel bír (habár betűszerint való alakjában idegenszerűnek, — értelmére nézve magyarul talannak látszik is) érintetlenül hagyandó.

*) Magyarország Ethnographiája 386. lap.

**) U. o. 381. l.

Ebben az elv kimondásban a lényegét a *historiai jelentőségre* tekintetem.

Historiai jelentőség alatt pedig nem csupán azt értem, hogy egy-egy község-nevéhez (mint pl. *Borsi községéhez* a II. Rákóczi Ferenc fejedelem születésének ténye) elválaszthatatlanul oda van fűződve a nemzet élete sorának, történelmének, egy-egy momentuózus története a köztudatban; de historiai jelentőséget tulajdonítok annak az igénytelennek látszó mozzanatnak is, hogy egy-egy község-név, mint tős gyökér, máig is él egy-egy régi nemesi családnévben, mint sarjadszásban.

Hogy mindenki jól megértse és senki félre ne értsen, példákkal beszélek.

Teszem azt föl, *Bodrogeközön*, többek között ott van *Rad* község is. Ez a község-név idegenszerűnek látszik, de a látszat csal. Semmi szükség arra, hogy ez a község-név átmagyarosítsák. Miért? Azért, mert a régi nemes-családok nomenklaturájában ott találjuk a *Rády* nemetség-nevet is, melynek egyik őse régi oklevelekben így írta magát *Georgius de Raad*, ami azt jelenti: *Rády György*. Tudni kell, ugyanis, hogy *Rad* községnek régi okleveles ortográfiája *Raad* volt s ma is helyesen és következetesen *Rád*-nak és nem *Rad*-nak lenne irandó. Eppen ilyen névbesslés alapján nem tudnék nagy hiba-, vagy sértés nélkül hozzányulni *Rákóczi* község nevéhez a *Rákóczy*, *Bacska*-éhoz a *Bacskey* vagy *Boeskey*, *Szuha*-éhoz a *Szuhay*, *Rátha*-éhoz a *Ráthay*, *Baranes*-éhoz a *Barancsy* stb. stb. község-nevéhez az illető család nevek iránt érzett pietás miatt! — Azok az ősök, kik a magyar haza és nemzeti ügyek körül való jó szolgálatok jutalmazásul nyerték nemesi előnevüket, címerüket, jószágaikat koronás királyaitól; azok az ősök, kik »annyi balszerencse« közt hősiességével vívták ki, »oly sok veszély« után közmondásos hazaszeretettel biztosították az ezredéves létet, dicsőséget: az élő nemzedéktől, mely az ősök nevét mocsoktalan tisztasággal őrzi, megérdemlik a tiszteleten kívül azt a kegyeletet is, hogy az ő jó emlékezetüknek megörökítőit, hirdetőit, a község-neveket, eredeti valóságukban továbbra is sértetlenül fentartsa!

Az új-évi üdvözlétek megváltásából a »Zemlén« kiadóhivatalánál befolyt 17 ft. összeget az árvaház részére átalvttem.

S.-a.-Ujhely, 1891. január 17.

Hornyay Béla dr.
árvaházi pénztáros.

CSARNOK.

Egy fővárosi tanító annálisából.

(Vagyis, hogy mi az a metamorfózis.)

— Irta: Szabó Kálmán. —

Itt vagyok végre, valahára Magyarország metropoliszában: Budapesten.

A város, tagadhatatlan, hogy szép. Mily óriási a különbség *Paseka* és e közt. Itt fényes ruhájú dámák és kitörülközött uracsok lengenek az utcán, ellentétben a szegény *Pasekával*, hol a hájas cizma s ugyanilyen finom metériával preparált haj már ünnepi számba megy. Dagad a keblem attól a gondolatától, hogy a közel jövőben a falusi elnyűtt ruha és unalmas napok után én is így fogok figurálni az élet színpadán.

Valóban eddigelé nem is sejtettem, mi az élet. Töröl metszett nyomoruságban éltem. Reggel áztatott piritóst, délben valami szürkés kotyvalékot, estve szintén valami kipuhathatatlan anyagot dugott orrom alá a bóbítasfejű kántorné. Ebben kellett szalmáznom, mint a türelmes birkanak az izapos sarjában. De most »stávo-léző« tehetségem sejteti velem az előkelő vendéglők párolgó büfztekjének. fléjának s más finom eledelének pompas illatát. Hah! istenem adj herkulési erőt, hogy meg ne csabuljak leendő boldogságom mennyei kapuja előtt!

Egy évvel később írom e sorokat, mivel csak kész eseményeket akarok naplómba jegyezni. Több kony van benne, mint tinta, annyit mondhatok

Egy éve vagyok már »megbizott.« Kapok havonként 50 forintot, vakációra — semmit. Akkor piszkálhatom fogamból azt a szafalémaradékot, amit a diligencia véletlenül bennhagyott. Aranyos jövőm képe, melyet oly gyönyörű rá-mával vettem körül! — egyszerű mázolás fáncsalódott. Nem maradt meg belőle más, mint a keserű csalódás. A filépecsenye erősen kipréselt tepertővé lett, a budai vörös szüretlen dunavíz sanyarodott. A szép öltözétekből csak cipőm letaposott sarka mutatja, hogy én is ruházokodom. Mily óriási kiábrándulás! A mitológiai *Ikarus* lepörkölt viasz-szárnyaival nem pottyant akkorát a tengerbe, mint a minőt én estem képzeletem világából. Ehezképezt életem a bóbítasfejű kántornél még isteni volt. Ott legalább hetenként egyszer-kétszer ettem huslevest, itt örökösenteptő, meg az átkozott »felvágott« a menü. Meg is látszik rajtam! Mikor ebbe a rongyos városba

jöttem, még csak volt rajtam olyan, a milyen hus, most olyan vékony vagyok, hogy elhálhatnék egy pástör tilinkójában. Ruhám csak úgy lötyög rajtam, mintha nem rám szabták volna; elannyira, hogy már olyanféle csipős megjegyzésekre is adtam ezáltal alkalmat, mintha én, már hogy én urasságoktól levetett kabátot viselnék. Pedig isten látja a lelke, hogy ez nem igaz, mert még idáig — ruhát sem vettem. De hadd gunyoljanak, magamban azt mormogom az ilyen aljas rágalmakra: „Bár a kutyák ugatnak, a karaván mégis halad, ajkán ezzel a biztató jelszói: lesz még szőlő s lágy kenyér!”

Életem folyása felett csak most három év mulva tartok szemlét. Azóta megválasztottak rendes osztálytanítónak. Furcsa, de igaz, hogy előre is mentem, hátra is. Ezt nem hinné el egy pa ragrafusoktól agyonkínzott akadémiai tag sem, pedig úgy van. Rögtön be is bizonyítom. Haladtam pályámon egy fokot, mivel most már állásom biztos, mint a szegedi rakodó-part; vizsgálafél is haladtam, mert fizetésem havi 50 forint-ról 37 forintra süllyedt. Ebből egy eddigelé nem sejtett természetani törvény keletkezik, hogy egy és ugyanazon időben előre is, hátra is lehet menni. Megfoghatatlan, magam is beismerem, de úgy van.

Fizetésem havonké t kevesebb lévén, mi sem természetesebb, hogy gyakran a legfényesebb vendéglőben étkezem: a napnál, még pedig törökösen: asztalkendő, villa, kés és kanál nélkül. Bár a vendéglő ragyog a fénytől: a koszt benne az összes budapesti étkező helyiségek között a legolcsóbb. Egy baja van ételének csak, hogy az ember napról-napra szárad tőle és vért egyáltalán nem képez. A multkor tapasztaltam ezt. A mint ugyanis elnyitott ruhámat foltoztatom, a tű valahogyan ujjamba szaladt. Eles fájdalmat éreztem, de — óh rémület — vér nem jött belőle. De még ez a vértelenség sem ejtett kétségbe. Sokkal nagyobb baj az, hogy egyes lelki tehetségeim is gyöngülnek. Így például képzeletem nem terjed tovább a terített asztalnál, holott ezelőtt öt évvel mily gyönyörű fellegvárakat valék képes vele alkotni. De még sem csüggedek el. Azt mondja a bölcs, hogy nem halt meg még eddigelé halandó, kire legalább egyszer ne kacsintott volna a szerencse. Én rendületlenül várom ezt a kövér kacsintást. Bizom csillagomban és jelmondatomban, mely azt mondja, hogy: Lesz még szőlő s lágy kenyér.

A mit sejtettem, beteljesedett. Igazgató vagyok. Eddig én felettem basáskodott a sors, most én basáskodom másokon. Mily delicia igazgatónak lenni, ezt csak az tudja, a ki valaha ezen a fényes polcon volt.

A tanító, ez az ujkori „misera plebs”, mindenben kedvét keresi. Igyekszik mozdulatának, arcedóinak minden alakját megismerni, hogy azokból olvasva, a legtitkosabb gondolatát is kitalálhassa és természetesen teljesítse is, mert az egyszerű rébuszfejtésből nincsen semmi haszon. És ha szemöldöke összehuzott: félelem szállja meg a sereget, mint hajdan a görögöket, ha Zeüsz-nek felhódzott a homloka. Isteni, isteni, a boldogságtól nem tudok hová lenni! Termetem, mely ezelőtt vetekedett egy mumiaéval, most fölségesen dagad, mint a vízbe mártott spongeja. És ez nemcsak a finom matériális életre, hanem ama hódító tiszteletre is vezethető vissza, mely lényemet mindennap körül dongja. Most már szépek találom a világot, fényárban látok uszni mindent. Mikor a szafaládét nyuiztam, a legvakítóbb fényű nap is sötétnek látszott előttem; most, hogy megtaláltam a tarisznya száját, a ködös, novemberi idő is mosolygósna látszik. És ezen örömet még hatványozza az, mikor úgy a hónap vége felé egy vedlett „megbizottat”, vagy egy „III-ad fokut” látok vergődni a finánciák sarában.

Ha ugyanakkor magamra gondolok, lehetetlen, hogy nyakon ne öntsör a boldogság szaltja. Ez az, a mit preparandista koromban tanultam, de akkor meg nem értettem, az ugynevezett „összetett érzet”.

De tovább nem festem boldogságomat. Ha a sors jól fest, mi szükség volna akkor az én — mázolásomra!

HUMOR.

Apróságok a népszámlálásról.

— Hát a kis fiát hogy hívják? kérdi egy gazdától a számláló ügynök.

— Ne tessék, kerem, ezt a szegény jó kis gyermeket beirni. Nagyon szeretem s nem akarnám, hogy ez is meghaljon.

— Hát hogy halna ettől meg? mondja a biztos.

— Már kérem, a mult népszámláláskor beirtak egy kis fiamat s aztán a rákövetkezett nyáron kiment a kertbe, felmászott a diófára, leesett, kitérte a nyakát — s isten nyugtassa: eltemették.

Itt történt Ujhelyben. Anyja és leánya feliratkoztak egy népszámláló lapra. Az anya erre a kérdésre: „Mikor született? feleli: 1800 ban s egynehányban.” — „Van-e mellékfoglalkozása?” — „Regényolvasás.” — — A leány erre a kérdésre: „Mikor született?” feleli: „Nem illik kíváncsinak lenni.” Erre a kérdésre: „Hol született?” „Kinek mi köze hozzá!”

A most befejezett népszámlálás alkalmával Jász-Berényben két indiskrét segédlelkész kiszámította, hogy az ottani hölgyek összesen 4000 évet tagadtak el születésük évszámaiból.

A v...s-u...i jegyzőnek elfogyott a nők számára használni kellett halványkészinű számláló lapja. Egy egész napig futkázott a szomszéd kollegáknál, de sem itt, sem ott nem kapott, mert nem volt sehohol felesleges példány. Végre úgy segített magán hogy hozatott a boltostól kékitő-vizet, abba belemártogatta a fehér lapokat s mikor kiszáradtak, felirta rájuk a még felírandó vászon-cselédeket.

Ilyen formán járt a cs...i számláló-ügynök is; de ez, minthogy Cs...n nincs kékitő-viz, fehér lapokra írta föl a fehér-népet is, de az ilyen lapok mindegyikére nagy betűkkel rájegyezte, hogy: „Es a fehér lap kéki!!!”

Egy házigazda behivatja a szakácsnőjét, hogy kitöltse helyette a számláló lapot. Mikor már mind a tizenkét kérdésre be volt írva a felelet, azt mondja a gazda:

— Erzsók! maga 25 évesnek vallotta magát. Figyelmeztetnem kell arra, hogy ezeket a lapokat a vármegyén egybevetik a születésről szóló bizonyítványokkal; s mert törvény van rá, mindenkit annyi évre záratnak el, ahány évet letagadott a korából. Tehát, Erzsók, jól gondolja meg, maga csakugyan 25 éves?

— Hát, kérem aláson, felel Erzsók nagy szégyenkezés közt, akkor tessék inkább csak beirni hogy 32 éves!

Bistos a cselédhez: Milyen az anyanyelve? Cseléd: Az anyám nyelve? Biz az elég hosszú!

HIVATALOS RÉSZ.

197 sz./kig. 91. S.-a.-ujhelyi járás főszolgabirjától.

Hivatalos értesítés.

Az 1886. évi XXII. t. c. 78. §-ban gyökerező jogom s kötelességemhez képest, értesítem S.-a. Ujhely város mint nagyközség választásra jogosult közönségét, hogy az idézett törvény 63. §-ban meghatározott községi előljárási választása, illetőleg a községi tisztújítás megtartásának határidejéül folyó 1891. évi január 21. napjának délelőtti 10 óráját és esetleg következő napjait a városháza tanácstermébe tűzöm ki.

Ezen tisztújítás alkalmával a választó közönség által választandók: főbíró, közgyám, két közigazgatási tanácsos, adótanácsos és pénztárnok; a képviselőtestület által pedig: ellenőr, rendőrbiztos, ügyész, erdőbíró, mérnök, gazda és adó-végrehajtó.

Felhívtnak ennél fogva mindazok, kik a fentebbi állások egyikét elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt és felblyegezett kérvényeiket alólírott főszolgabiróhoz folyó hó 20-ik napjának délutáni 5 órájáig adja be.

Kelt S.-a. Ujhelyben, 1891. évi január 15-én.
Dókus Gyula,
főszolgabiró.

T. Zemplénvármegye bizottságának S.-a. Ujhelyben, 1890. évi december hó 12-én tartott üléséből.

533/14354. szám. Olvastattam a kir. belügyminister intézvénye Polányi Dezső m.-laborczi gyógyszerésznek Homonnára való áthelyezkedése tárgyában. A ministeri intézvény a főszolgabiró útján az érdekeltnak már elnökileg kiadatván, sőt nevezett gyógyszerész Homonnára tényleg már át is költözködve a további intézkedés szűk ségessége megszűnt.

A ministeri intézvény köztudomásra hozatal végett azonban a „Zemplén”-ben közölni rendeltetett. Kmfnt.

Jegyzette és kiadta:

Vlozmándy Ödön, főjegyző.

Másolat.

47,413. szám. Magyar királyi belügyminister-től Zemplén-vármegye közönségének S.-a. Ujhelyben. Miután a mező-laborczi gyógyszerész, mely 1886. évben engedélyeztetett, az által, hogy időközben onnan a vasuti személyzet S.-a. Ujhelybe helyeztetett át, többé nem tarthatja fen magát, és előre láthatólag az áthelyezés megtagadása esetén meg is szűnnék; az ügyiratok szerint pedig az áthelyezés által Mező-Laborcz és vidékének közegészségügyi viszonyai hátrányt nem szenvednek; miután továbbá Homonna város képviselőtestületének véleménye szerint a mező-laborczi gyógyszerésznek Homonnán leendő áthelyezése által, a Homonnán levő gyógyszerésznek fenállása

nem veszélyeztetik, és ezen vélemény alapján úgy a megyei közegészségi valamint a törvényhatósági bizottság is f. évi május hó 21-én 133. sz. a. kelt közgyűlési határozatában az áthelyezést egyhangulag pártolja; mindezeknél fogva a folyamodó Polányi Dezső mező-laborczi gyógyszerésznek ezennel megengedem, hogy mező-laborczi gyógyszerészrárt Homonnára áthelyezhesse. Erről a vármegye közönségét a közleménynek visszaküldése mellett, azon felhívással tudósítom, hogy Polányi Dezső gyógyszerész figyelmeztesse, miszerint az 1883. évi június hó 4-én 22,370 sz. a. kelt szabályrendelet 6. §-a szerint gyógyszerészrárt egy év lefolyása alatt felállítani, illetve Homonnára áthelyezni és megnyitni tartozik, mert különben jogosítványa elvültnék tekintetik. A gyógyszerész megnyitása alkalmával történendő hivatalos megvizsgálásáról felvett jegyzőkönyvet pedig, a megnyitás napjának azonnali bejelentése mellett ide terjeszse fel. Budapest, 1890. évi aug. hó 13-án. Gf. Szapáry s. k.

Zemplén vármegye bizottságának S.-a.-Ujhelyben 1890. évi dec. hó 11-én tartott közgyűléséből. 467/20037 sz.

Olvastattam a nm. Belügyministernek az észak amerikai egyesült államoknak a kivándorlókra vonatkozó szabályzatait ismertető 72241. z. körrendeletet.

A körrendelet lehető szleskörben való közzététést céljából a járásk főszolgabirának másolatban kiadatni és a vármegye hivatalos lapjában közzététetni rendeltetett. Kmf.

Jegyzette

Horváth József, I. aljegyző tb. főjegyző.

Kiadta:

Vlozmándy Ödön, főjegyző.

Másolat

Magyar királyi belügyminister 74241. V. 10. Körrendelet. A cs. és kir. közös külügyminister ur közölte velem az északamerikai egyesült államoknak a bevándorlás korlátozása céljából f. évi szeptember hó 1-én hozott törvényt. Ezen törvény szerint tiltva van a letelpülést megelőzőleg kötött szerződés mellett külföldiekkel valamely munka teljesítése végett az egyesült államok területére behozni vagy ily külföldieknek bevándorlását előmozdítani; tilos továbbá minden idegennek ily szerződés mellett az egyesült államok területére lépni. Az ily szerződés semmis és érvénytelen. Az, ki idegenekkel ily szerződést köt, vagy a bevándorlást előmozdítja ezer dollárig terjedhető összeggel vagy hat hónapig terjedhető fogsággal büntetettik. Azon hajós kapitány pedig, ki tudva ily szerződéssel ellátott munkásokat szállít, minden munkás után 500 dolár és 6 honapi elzárással büntetettik, s azokat saját költségén visszaszállítani köteles. Addig is, míg a bírság le nem fizettetik, a hajóból való kirakodás meg nem engedtetik. Tilos továbbá külföldi munkásokat az egyesült államokban való bevándorlásra alkalmazás ígérete mellett hirdetményileg felhívni. Azon külföldinek, ki ily felhívás vagy ezen törvény által tiltott szerződés folytán bevándorol, az ott tartozkadás meg nem engedtetik hanem azon kötetőbe honna jött, visszaszállítatik. Kivételt képeznek valamely oly iparágban ügyes munkások, mely iparág az egyesült államokban addig nem létezett; továbbá a magántitkárok, házi cselédek, valamely művészi, vagy tudományos foglakozást űzők. Mindenki, ki hajóval az egyesült államokba érkezik, tartozik esküt tenni arra, hogy ezen törvény szabványait megtartotta s azesetben, ha az ellenkező bebizonyulna, hamis eskü miatt büntetettik. Ha még hozzá vesszük, hogy feljelentők részére nagy jutalom van kiállításba helyezve, mi a feladásoknak tág teret fog nyitni látni való, hogy ezen törvény bő alkalmat nyújt arra, hogy a bevándorlók, habár nem is ily tilos szerződés vagy fehérvás folytán lépnek az egyesült államok területére, mindenféle zaklatásoknak, visszaszautásának esetleg súlyos büntetéseknek legyenek kitéve. Midőn tehát a törvényhatóságot a fentiek-ről értesítem, egyszersmind felhívom, hogy intézkedjék, miszerint ezen rendeletet különösen az alsóbb néposztályok közt lehető legszélesebb körben tudomásra hozasék. Budapest, 1890. évi nov. hó 7-én gróf Szapáry s. k.

30. sz./891. I. A tokaji járás főszolgabirjától.

A „Zemplén” vármegyei hivatalos lap tekintetes szerkesztőségének S.-a.-Ujhelyben.

Mult 1890. évi december hó 31-én Bodrog-Keresztúr községében egy szőke szőrű 2 éves kocsartás, melynek mindkét füle hasított, bitangásban találtatván: ezen körülményt, a legközelebb megjelenő Zemplén-ben leendő közzététel végett, hivatalos tisztelettel közlöm.

Tokaj, 1891. évi január hó 10-én.

Füzesséry Ödön, főszolgabiró.

T. Zemplén-vármegye bizottságának S.-a.-Ujhelyben 1890. évi december hó 11-én tartott üléséből.

515/18590. szám. Olvastattam az uti biztosok minősítése tárgyában kelt s az állandó választmány által bemutatott szabályrendelet. A szabályrendelet elfogadattván a „Zemplén” útján köz-

tudomásra hozni rendeltetett, utasították egy-szersmind a fősztolgabirák, hogy azt községeikben meghirdetve, annak megtörténtéről az igazol-ványokat 8 nap alatt mutassák be. Az alispán pedig utasították, hogy a szabályrendelet 3 példá-nyát a hirdetésről szóló bizonyítványokkal és netá-láni felebbezésekkel együtt a kir. kereskedelmi ministeriumhoz felsőbb jóváhagyás végett mu-tassa be. Kmfnt.

jegyzette és kiadta:
Viczmány Ödön,
főjegyző.

Szabályrendelet

az 1890. I. t. c. 17. §. és az 1883. évi I. t. c. 3. §-a alapján.

1. §. A törvényhatósági útbiztosok, nyilvános pályázat megtartásával, a főispán által nevez-tetnek ki, kinevezésükkel azonban az 1883-ik évi I. t. c. 1. §-a az 1873. évi II. és a jelen szabály-rendelet intézkedései figyelembe tartandók.

2. §. Uti biztosnak csak oly egyén nevez-hető ki:

1) A ki hatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy az úti biztos teendőihez elegendő testi erővel bír.

2) A ki elegendő elméleti és gyakorlati ké-pességét igazolja.

3. §. Az elméleti képesség igazolására szük-séges:

Hogy a jelölt legalább 4 elemi iskolát siker-rel végzett és hogy a vármegye alispánja, a szám-vevő és államépítészeti hivatal egy tagjából alko-tott szakbizottság előtt a gyakorlati vizsgát jó si-kerrel letette.

4. §. A szakbizottság által igazolandó.

1-ör. Hogy a jelölt a magyar nyelvet szóval és írásban bírja.

2-ör. Hogy az elemi szám és mértanból any-nyi ösmerttel bír, hogy a négy műveletet tört-és tizedes számokkal szabatosan végrehajtani, egy-szerű sokszögek területét, továbbá prizma és gu-lák köbtartalmát kiszámítani képes, a fedanyag minőségének, beagyzási módjának ismeretével bír.

3-ör. Az új hossz, terület, köb és súlymér-tékeket s azoknak a bécsi mértékekhez való ará-nyát ösméri.

4-er A kavicsos utak fentartásánál előfor-duló munkák, nevezetesen az építéshez használni szokott anyagok főbb tulajdonait, a mész, habarcs és beton készítmények módját, továbbá a fa és falkö-tések főbb szabályait ösméri.

5-ör. A rajzolásban annyi jártassággal bír, hogy a kisebb tervekről és építményekről hű raj-zot készíteni képes.

6-ör. A bizonyítványban igazolandó: hogy a jelölt annyi gyakorlati általános képzettséggel bír, hogy valamely eseményről (pl. út- vagy hid-rongálás), vagy valamely cselekményről (pl. útrond-óri kihágás) a tényálladékokat jegyzőkönyvileg fel-venni tudja, továbbá, hogy az általa végrehajtandó, vagy ellenőrzendő útfenntartási munkálatokról kellő ösmerttel bír, végre, hogy a jelölt az 1890. évi I. t. c.-nek, valamint ezen törvény alapján kelt törvényhatósági szabályrendeleteknek, minden, de különösen a szakmájához tartozó intézkedéseit tudja.

5. §. A jelenleg szolgálatban levő útbiztosok, az ezen szabályrendeletben előírt vizsgát 2 év alatt letenni kötelesek. A szakvizsgáról már előbb nyert bizonyítvánnyal bíró útbiztosok ellenben az ezen szabályrendeletben előírt vizsga letételére nem kö-telezhetők.

6. §. Az útbiztosok szolgálati táblázatát a járási fősztolgabiróval együttesen az államépítészeti hivatal minden év január hó 15-ig az alispánnak bemutatni köteles.

7. §. Ezen szabályrendelet jóváhagyás után azonnal életbe lép.

Kelt S. a.-Ujhelyben 1890. november 22-én a szabályrendelet készítő bizottság üléséből.

Jegyzette:

Viczmány Ödön, főjegyző.

29 sz. rend. 891 S. a.-Ujhelyi járás fősztolgabirójától.
Hirdetmény.

Közírré teszem, hogy Laczai Béla s. a.-ujhelyi lakos, bodnársegéd f. hó 12-én a közbágy-hid mellett egy fehér és sárgaszínű vizslakutyát talált s általa őriztetik.

Igazolt tulajdonosa átveheti.

S. a.-Ujhely, 1891. január 15.

Urbán Ferenc, t. fősztolgabiró.

Zempléni vármegye bizottságának S. a.-Ujhelyben 1890. évi december hó 11-én tartott közgyűléséből.

467/18623. sz. Olvasatott a nm belügyminis-ternek a robbanó anyagok gyártása és forgalomba hozatala tárgyában 40302. sz. a. kelt körrendelete Mely körrendelet a vármegye lapjában közzétét-etni és a járási fősztolgabiró felmerülő esetek-ben az ily módon közzétett körrendelet értel-mében való eljárásra utasítani határozottak.

Kmfnt.

Kiadta:

Horváth József,
főjegyző.

Viczmány Ödön,
főjegyző.

40302/V. — 10 szám. Magyar királyi belügyminister
Körrendelet.

A robbanó anyagok gyártása, raktározása, forgalomba hozatala és szállításának egyöntetű szabályozása ugy közbiztonsági, mint fontos állami és magán tekintetéből szükséges lévén, egyet-értőleg a m. kir. kereskedelemügyi minister ural a következőket rendelem:

Rendelet. A robbanó anyagok gyártása, rak-tározása, forgalomba hozatala és szállításának tárgyában.

Általános határozatok.

1. §. A jelen ministeri rendelet tárgyat ké-pezik az állami egyedárusághoz nem tartozó rob-banó anyagok, a melyeknek előállítás és eladása tehát nincs kizárólag az államnak fentartva.

2. §. Robbanó anyagoknak iparszerű előáll-ítása és iparszerű eladása az 1884. évi XVII. t. c. 10. §. i) pontja és 20. §-a értelmében engedély-hez van kötve.

3. §. Robbanó anyagok, a melyek csak a löporok alkotórészeit (salétrom, kén, szén) tartal-mazzák, vagy a melyek bármely féle lőfegyverből való lövésre szánvák vagy erre alkalmasak, erentul is az állami löpor egyedáruságnak tárgyat ké-pezendik.

4. §. Az, vajjon valamely robbanó anyag az állami egyedáruság alá tartozik-e vagy nem? az erre hivatott hatóság által eszközendő vizsgálat nyomán a belügyminister által határozatit meg.

Ezen vizsgálatnak ki kell terjedni arra a) hogy az illető készítmény biztonsági tekintetből egyáltalán közforgalomba bocsátható-e, különösen pedig vasuton való szállítására engedélyezhető-e?

b) hogy a löporra nézve fennálló biztonsági rendelkezések, vagy a jelen rendelet határozmányai szerint kezelendő-e?

c) hogy a betervezett alakban mint lőszer (munitív) és különösen mint tiltott lőszer keze-lendő? és végül

d) hogy annak kezelése tekintetében még más és pedig vagy már fennálló, vagy a vizsgálat eredménye szerint még ezentul elrendelendő biz-tontsági szabályok alkalmazandók-e?

5. §. Robbanó anyagok, valamint ezeknek válfajai, csak azután készíthetők vagy vehetők használatba és hozathatnak forgalomba, ha a belügy-minister részéről az engedély megadatott.

Az előállítási engedély csak ezen személy vagy vállalatra érvényes, a kinek, vagy a mely-nek az engedély megadatott.

Az egyetemek és akadémiák vegyészeti mű-termeiben tudományos célokra robbanó anyagok előállíthatók, a vegyészeti műtermek főnökeinek felelőssége mellett, a kik különösen felelősek a robbanó anyagoknak kellő megőrzéséért és azért, hogy a robbanó anyagokkal visszaélés ne történ-hessék. Hasonlólag meg van engedve a már enge-délyezett robbanószergyárakban, új robbanó anya-goknak kísérleti előállítása oly célból, hogy azok előállítására szabályszerű engedély kérethessék.

Minden más esetben, történjék a kísérleti előállítás ezen célból, hogy annak gyártására a hatósági engedély utólag kérelmeztessek, akár azon célból, hogy robbanó anyagok megvizsgál-tassanak, vagy még nem engedélyezett robbanó anyagok kísérletileg alkalmaztassanak, a belügy-ministernek előzetes engedélye kívánatik meg.

6. §. A ki valamely robbanó anyag előáll-ításának engedélyezését elnyerni óhajtja, köteles a készítmény pontos vegyelemzésének és készítmény módjának leírásával felszerelt kérvényét a vizsgá-lattal járó költségek fedezésére szükséges és ezen-nel 500 frtban megállapított összegnek egyidejű leges lefizetése mellett a belügymini-sterhez benyuj-tani, a melyt a 4. §-ban korlírt vizsgálatnak eszközöltetése végett a közös hadügyministerhez átteszi.

7. §. Ugyanazon célból köteles folyamodó készítményének hiteles mustraját a vizsgálatnál megbizott hatóság rendelkezése szerinti helyen és mennyiségben beszoigálatni és a készítményére vonatkozólag netalan még bekivánandó fevilágosi-tásokat megadni.

Mind ezek megtörténtével a vizsgálat a 4 §-ban foglaltak értelmében eszközöltetik és az erről szóló jelentés a közös hadügyministeriumhoz betervez-tetik, a melyt ezt saját véleményének kíséretében a belügyministerhez átteszi.

8. §. Ezen jelentés és vélemény alapján a mennyiben az illető készítmény a löpor egyed áruságnak nem képezi tárgyát, a belügyminister a kereskedelmi ministerrel egyetértőleg annak enge-délyezése kérdésében határoz és igenlő esetben megállapítja az engedélyezésnek feltételeit.

Ha a jelentés és vélemény a robbanó anya-gnak engedélyezését véleményezi, ugy a belügy-minister a folyamodonak a robbanó anyagra elő-leges engedélyt adhat.

Ezen előleges engedély a folyamodót fel-jogosítja arra, hogy az illetékes ipar és közigaz-gatási hatóságnál egy meghatározott és megfelelő területre, az előleges telep és építési engedélyért folyamodhassék.

A fent jelzett előleges belügyministeri enge-dély bemutatása nélkül tiltva van illetékes ható-ságnak az ügyet tárgyalásba venni.

9. §. Az előleges telep és építési engedély elnyerése körüli eljárás az 1884. évi XVII. t. c.

25-32 §-ainak rendelkezéseire képest történik, a fővárosban a fővárosi közmunkák tanácsa törvény-szerű hatáskörének épségben tartásával.

Ezen kívül az eljáró ipar és közigazgatási hatóságok a jelen rendelet határozmányait is figye-lembe venni és szigorúan megtartani kötelesek.
(Folyt. köv.)

Nyilt-tér)

Nyilatkozat.

Alulírottak ezennel kijelentjük, hogy a mai napon Kis Pál ur megbízásából felhívtuk Macskásy Sándor tanár urat arra, hogy az általa Kiss Pál ur ellenében elkövetett sértésért lovagias elégtételt adjon, s hogy megbízottjait feltétlenül még a mai napon d. u. 5 óráig alólírott Kácsor Béla laká-sára küldje el Macskásy ur megbízottait 5 óráig s azon tul még két óráig vártuk, azok azonban nem érkeztek, mivel mint értesülünk, Macskásy ur, segédekről való intézkedés nélkül, d. u. 6 óra-kor Miskolczról allandó lakhelyére Sárospatakra utazott

Miskolcz, 1890. dec. 26 án.

Dr. Nagy Péter s. k.
Kácsor Béla s. k.

Alulírott fönti nyilatkozat után Macskásy Sándor sárospataki tanító képezeti tanárt gyáva és jellemtelen embernek nyilvánítottam.

Miskolcz, 1890. december 26 án.

Kiss Pál s. k.

Regále szelvényeket és jogokat

legmagasabb árban vásárol

Kelner József fia cég

S.-a.-Ujhelyt.

1-6

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk..

Szerkesztőségi posta.

Br. A. Öngyűségének — *Szükséglen.* Levelet irtunk. Főmunkatársunk a hozzá érkezett jó kívánatokért vidéken lakó barátainak ezen az úton mond köszönetet, P. S. urnak, *Szerenos.* Mai számunkról a hófúvások miatt lekészt. Szives üdvözet!

Felelős szerkesztő:

DÓKUS GYULA.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

Hirdetések.

Fedezési hirdetmény.

Méltóságos gróf Andrássy Tivadar ur tőke-terebesi uradalmában 1891. évi febr. 1-től kezdve következő mének fognak te-dezni.

1. **Hordár,** angol-telivér, gesztenye-pej, 165 ctm. magas, terebesi nevelés, szü-letett 1883-ban, atyja Kapitány, anyja Amazon, fedezési díj 15 ft, istállópenz 2 ft.

2. **Fawory,** lipizzai-faj, fehér, 165 ctm. magas, lipizzai cs. ménesbeli nevelés, született 1871-ben, atyja Fawory, anyja Trompette, fedezési díj 15 ft, istállópenz 2 frt.

1-3

Jószág igazgatóság.

TK. 3198, 1890. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint telekkönyvi ható-ság közírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Karabin Pál végrehajtást szenvedő elleni 12 ft 62 kr. meg-állapított költség és jár. iránti végrehajtási ügyében a s. a.-uj-helyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbírószék területén lévő, Tót-Volova községben fekvő a tót-volovai 16. sz. telek-jkönyvben A. I. 1-17, 19-24, 26, és 28-31. sorszám a. foglalt 1/4-od urb. bel és kültelekből fele részben Karabin Pált illető jutaléokra az árverést 484 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingat-lan az 1891. évi február hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor Tót-Volova község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-arának 10%-át, vagyis 48 forint 40 krajczárt kész-pénzben vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ban jelzett árfolyammal szá-mított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes ér-tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigál-tatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóságnál 1890. évi nov. hó 27-én.

Lehoczky, kir. aljbíró.

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Mád István és Mád János felpereseknek idős. Mád István bodrog-vécsi lakos alperes ellen utóbbinak gondnokság alá helyezettése iránt folyamatba tett perében alperes vagyonára a zárlatot elrendeli.

Kelt S.-a.-Ujhelyben a kir. törvény-1890. évi december hó 14-ik napján tartott üléséből.

Rácz, jegyző. Major István, h elnök.

10685. sz.

1890. p.

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Gyura Jánosné felperesnek, Kendi Gyura János szentesi lakos alperes ellen, utóbbinak gondnokság alá helyezettése iránt folyamatba tett perében alperes ingatlan javaira a zárlatot elrendelte.

Kelt S.-a.-Ujhelyben a kir. törvény-széknek 1890. évi december hó 14-ik napján tartott üléséből.

Rácz, jegyző Hammersberg, elnök.

11.057. szám.

Polg. 1890.

Hirdetmény.

A Luka községben gyakorolt italmérési jogáért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyministeri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1891-ik évi február hó 11-ik napjának d. e. 9 órája a királyi törvényszék elé Kolos Gyula kir. törvényszéki bíró hivatal szobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, akiknek az idéző végzés külön nem kézbesítetik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézet rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 1890. évi dec. hó 30-án.

Rácz, jegyző. Hammersberg, elnök.

**A csizi-fürdő vendéglője
italmérési joggal 1891-ik évre
bérbe**

kiadó.

Értekezhetni az igazgatósággal

Csiz u. p. Rimaszécs. 3-3

Ik. 2902/1890. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtatónak Braun Gyula végrehajtást szenvedő elleni 32 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a gálszécsi kir. járásbíró területén lévő Gálszécs községben fekvő, a gálszécsi 9. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1. 2. sor, 17. 18. hrsz. a. foglalt ingatlanokból Braun Gyulát illető földhasznélvezet s a 9. öi. sz. felülpitményből ugyanazt illető tulajdonára az árverést 1255 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb jelölt ingatlanok az 1891. évi február hó 24-ik napján d. e. 10 órakor alóli tki hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 125 ft 50 krt készpénzben, vagy az 1881-ik LX-ik törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. számú „lalt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóságánál 1890. évi nov. hó 26-ik napján.

Nádas, kir. aljbíró.

FK. 4306. szám

1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. trvszék mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Hornyay Ferencné szül. Zsarnóczy Amália végrehajtatónak Filipovic Lőrinc és neje Frenkel Zsuzsanna végrehajtást szenvedő elleni 500 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság) területén lévő Borsi községben fekvő a borsii 72. sz. tjkvben Filipovic Lőrinc és neje Frenkel Zsuzsanna tulajdonánál jegyzett 42. 43. és 467. hr. sz. alatti belhely, kert és korcsma-házra, úgyszint 8. öi. sz. házra 325 ftban, a nagy-bárai 84. sz. tjkvben ugyanazok nevével álló (677-679.) hr. sz. alatti kenderesi szántóföldre 13 ftban és az ugyanottani 85. sz. tjkvben ugyanazok nevével álló (684-687.) hr. sz. alatti kenderesi dézsmás szőlőre az árverést 502 ftban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1891. évi márczius hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor Borsiban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 32 ft 50 krt, 1 ft 30 krt és 50 ft 20 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. tc. 42. §-ban j. árfolyammal szám. és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. trvszék, mint tki hatóságánál S.-a.-Ujhelyen 1890. november hó 28-án.

Kolos, kir. trvszki bíró.

239. V. szám. 1890.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gálszécsi kir. járásbíró 1918/890. p. számú végzése által a felső m.-országi népgazdasági kölcsönös hitel- és takarékegyet mint szövetkezett javára özv. Szabó Jánosné szül. Kuhárszki Rozália kozmai lakos ellen 287 ft 14 kr. tőke, ennek 1889. évi január hó 1-és napjától számított 8% késedelmi és 8% kamatai és eddig összesen 43 ft 02 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kiel. végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 435 frta becsült szalmás életnemű, zab és árpa szalma, tővek, kezi cseplőgép és rosta, szecska vágó, árpa, zab és tengeriből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 2174/890. p. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Kozmáú özv. Szabó Jánosné szül. Kuhárszki Rozália lakásán leendő eszközölésére 1891. évi január hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladati fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. 60. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gálszécsen, 1891. évi január hó 7. napján.

Juhász Béla
kir. bir. végrehajtó.

Tk. 1054. sz. 1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmecezi kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Oesterreicher Lázár végrehajtatónak, Szerdi János végrehajtást szenvedő elleni 56 ft 87 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a királyi-helmecezi kir. járásbíró területén lévő, Nagy-Kövesd község határában fekvő a nagy-kövesdi 78. sz. tjkvben 215. (216-217), (484-485), (1102-1103), (1026-1027), (1327-1328), (1361-1363), (1419-1420), (520-521), (551-552) és (590-591) hr. sz. a. foglalt bel s kültelekből végrehajtást szenvedőt illető 1/4 jutalékra Székely Elek ügyvéd részére az árverést 833 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi január hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor Magyar-Kövesd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 83 ft 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jegyzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kir.-Helmeccen, 1890. évi ápril 19-én.

Szedlák, kir. aljbíró.

Utczai lakás

kerestetik január 24-étől, esetleg február 1-étől 3 szoba mellék-helyiségekkel. — Szives ajánlatok a „Zemplén” kiadóhivatalához intézendők „utczai-lakás” czim alatt.

Tk. 3049. sz. 1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pereszélyi István végrehajtatónak Kolek János végrehajtást szenvedő elleni 66 ft tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a varanói kir. járásbíró területén lévő Vehéz és Csákykö község határában fekvő, a vehézi 154. sz. tjkvben A. I. 7. sor, 673/1/b. hr. sz. a. s Kolek János tulajdonánál felvett ingatlanra 191 ftban, a vehézi 183. sz. tjkvben A. I. 1-3. sor, 693., 733., 734. hrsz. a. ingatlanokból Kolek Jánost 140/000-ad részben illető jutalékára 163 ftban, a vehézi 198. sz. tjkvben A. I. 1. sor. 1/a. hr. sz. a. ingatlanból Kolek Jánost 1/2 részben illető jutalékra 403 ftban, a csákyói 182. sz. tjkvben A. I. 1. sor, 870/1. hr. sz. a. s Kolek János tulajdonánál felvett ingatlanra 40 ftban

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi márczius hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Vehéz község házánál és az 1891. évi márczius hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor Csákykö község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 19 forint 10 krajczárt, 16 forint 30 krajczárt, 40 forint 30 krajczárt és 4 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóságánál, 1890. évi dec. hó 11-ik napján.

Nádas, kir. aljbíró.

Tk. 2839. sz. 1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár valamint a gálszécsi takaré- és hitelpénztár és dr. Kemény Dezso csatlakozott végrehajtatónak Guttman Selig végrehajtást szenvedő elleni 290 ft 20 kr., 230 ft és 77 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a gálszécsi kir. járásbíró területén lévő Tőke-Terebes községben fekvő a tőke-terebesi 426. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1-28. sorszám alatt foglalt ingatlanokból Guttman Seliget 1/4 részben illető birtokjutalékára az árverést 339 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi február hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor Tőke-Terebes községe bírja házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 33 ft 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tc. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbíró mint tekkönyvi hatóságánál 1890. évi november hó 20-án.

Nádas, kir. aljbíró.

Sirkövekre feliratok vése és aranyozása

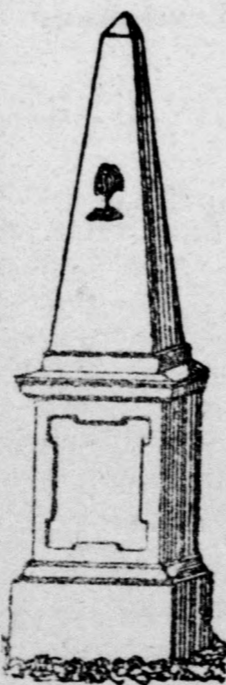
SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.**BURGER ADOLFNÁL**

S.-A.-UJHELYT

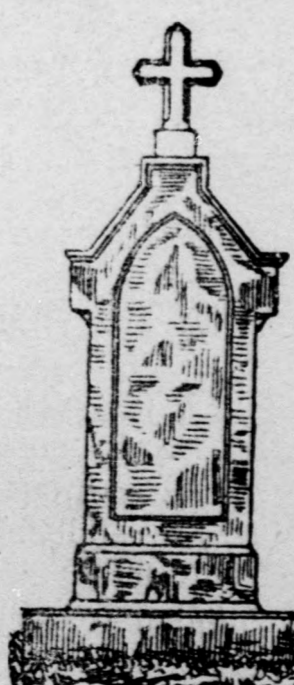
Főutczán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

**POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
GRANIT, SZIANIT
és homokkő sirkövet.**

Sirkövek újabb tervezése

Jutányos áron készítenek.

Sürgőnyczim :
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Vételre kerestetik
egy 30 ezer forintot érő
birtok
 csakis kitűnő fekvőségekkel készpénzfizetés mellett.

Ajánlatok német nyelven
Paduch József,
 183. sz. ház tulajdonosához intézendők.
 Jablunkauban (Osztrák Szilézia)

2-3

Eddig még fölülmulhatatlan.

Maager V.-féle
 valódi tisztított
DORSMÁJOLAJ
Maager Vilmostói, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendel-
 tetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet,
 különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a
 nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarna érni.

Egy üveg ára 1 frt, egy üveg fehér 1frt 50 kr. Kapható a gyári
 raktárban Bécsben III. kerület Heumarkt 3., valamint
 az osztrák-magyar monarchia legjobb gyógyszerárában.
 Sátoralja-Ujhelyben: csak Zlinszky J. ur gyógyszerárában. 13-24

SZŐLLŐSY SÁNDOR
SÁTORALJA-UJHELYBEN
 ajánlja dusan felszerelt
 üveg, porcellán, majolika,
DITMAR-féle lámpa,
 Chinai ezüst és konyha felszerelési eszközök
raktárát
 legolcsóbb gyári árakban.

Valódi amerikai császár.-olaj
 nagy raktára. 3

9252. szám.
 Polg. 1890.

Hirdetmény.

A Sostófalva községben gyak. italmé-
 rési jogáért megállapított kártalanítási ösz-
 szegre vonatkozólag az 1889. évi 45896.
 számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és
 10. §§-aihoz képest az egyezés megkísér-
 lésére s az igények tárgyalására határidőül
 1891. évi február hó 16-ikának d. e.
 9 órája a kir. törvényszék Raisz Béla
 királyi törvényszéki bíró hivatal szobájába
 kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokos-
 ság tagjai, mép pedig azok is, akiknek az
 idéző végzes külön nem kézbesítettik, fi-
 gyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett
 rendeletben megállapított következményeire
 ezennel idéztetnek.

Kelt S.-a.-Ujhelyben a kir. törvényszék
 1890. évi decz. hó 30-án tartott üléséből.

Rác, jegyző. Hammersberg, h. elnök.

HIRDET MÉNY.

A zemplénmegyi kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank részvényesei

f. évi február 15-én délután 2 és fél órakor

Sátoralja-Ujhelyben, az intézet helyiségében tartandó XXI. rendes

KÖZGYŰLÉSRE

tisztelettel meghivatnak.

T á r g y a k:

1. A közgyűlési elnök és a jegyzőkönyv-hitelesítők megválasztása.
2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. Az évi meleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
5. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvénye.
6. Sorrendben kilépő egy igazgatósági tag helyének választás utjáni betöltése.
7. A felügyelő bizottságnak az alapszabály értelmébeni választása.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkéretik, hogy az alapszabályok 31-ik §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1891. január hó 12-én.

Az igazgatóság.